

Arrest

nr. 181 036 van 20 januari 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 11 januari 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 december 2016.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 januari 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 januari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. LANCKRIET *loco* advocaat B. SOENEN en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart dat u bent geboren op 14 april 1993 te Benin City en te behoren tot de Edo etnie. Toen u twee jaar was, ging u, samen met uw broer, bij uw grootmoeder langs vaderskant wonen omdat uw ouders uit elkaar gingen. U hielp uw grootmoeder om haar land te verbouwen. Er was geen geld om u naar school te laten gaan. Toen u achttien jaar was, overleed uw grootmoeder en besloot u om bij uw moeder te gaan wonen. Uw moeder was inmiddels getrouwd met een andere man en samen hadden ze twee dochters, F.(...) en Fav.(...). Uw stiefvader was niet tevreden met uw komst en liet dit dan ook regelmatig merken. Toen u twintig jaar was, ging u bij een zekere Gloria werken. Ze had iemand nodig die haar hielp met haar baby. U woonde bij haar in.

Ze was echter niet vriendelijk tegen u en sloeg u en schold u uit. Na twee jaar besloot u om het werk op te zeggen en terug naar uw moeder te gaan. Uw stiefvader verbood uw moeder om u eten te geven

omdat u zijn dochter niet bent. Uw moeder ging hier niet tegen in waardoor u besloot om op de markt te gaan werken. U hielp er mensen met hun handel zodat u eten kon kopen.

In augustus 2016 zei uw stiefvader dat hij met u naar bed wilde gaan. U weigerde en u zei dat u het zou zeggen tegen uw moeder. U durfde het echter niet tegen haar te vertellen. Uw stiefvader benaderde u een tweede keer en deze keer vertelde u het aan uw moeder. Uw moeder was kwaad en zei dat u haar huwelijk probeerde stuk te maken. Uw stiefvader benaderde u een derde keer. Deze keer begon u te schreeuwen om hem op afstand te houden.

Toen uw moeder het zag, zette ze u het huis uit. U leefde vervolgens gedurende twee dagen op de straat. Toen u op straat leefde, zag u dat er een groep mensen zich verzamelden. U benaderde hen en u kwam te weten dat ze Nigeria zouden verlaten. U besloot dat u met hen zou meegaan. Om de reis te bekostigen, sloop u in het huis van uw moeder en stal daar het geld dat in huis was. U gebruikte dit geld voor uw reis. Op 14 augustus 2016 vertrok u uit Nigeria en u arriveerde in oktober 2016 in Italië. U reisde verder door Frankrijk en uiteindelijk belandde u in België waar u bij een vriendin verbleef. Op een avond, 30 oktober 2016 besloot u om naar een café te gaan. Toen u uit het café kwam en u naar uw verblijfplaats wenste terug te keren, werd u door een man in een auto tegengehouden. Hij vroeg of u mee een ritje wilde maken. U accepteerde. Toen u merkte dat hij uit de stad ging werd u ongerust en wilde u terug. De man stelde u echter gerust. U belandde uiteindelijk in een verlaten buurt, zonder huizen en met bomen. U werd er door de man verkracht. Er kwam een auto aangereden die politie bleek te zijn. U kon uiteindelijk aangeven dat u verkracht werd waarop de politie u meenam naar het ziekenhuis ter controle. Vervolgens werd u naar het gesloten centrum 127bis te Steenokkerzeel gebracht omdat u geen documenten heeft waaruit blijkt dat u op een legale manier in België kan verblijven. Op 22 november vroeg u asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat het profiel dat u van zichzelf schetst niet overeenkomt met het profiel dat u bij de politie weergeeft.

Tijdens uw gehoor met het CGVS verklaart u immers dat u nooit naar school bent geweest en dat u tot uw achttien jaar bij uw oma langs vaderskant heeft gewoond (zie gehoor CGVS, p 9 en p 5). U zegt dat u niet kan lezen of schrijven (zie gehoor CGVS, p 9). U verklaarde bij de politie echter dat u tot uw 13 jaar naar school bent gegaan en dat u toen uw studie moest stopzetten omdat uw stiefvader niet voor uw scholing wilde betalen omdat u zijn dochter niet bent (zie PV toegevoegd aan het administratief dossier). **Het kwetsbare profiel van ongeletterde vrouw dat u van zichzelf tracht te schetsen bij het CGVS, strookt niet met uw verklaringen bij de politie.** Bovendien kan worden opgemerkt dat u zelf het initiatief heeft genomen om de reis naar Europa aan te vatten en dat u het nodige heeft kunnen doen om op **zelfstandige wijze** de moeilijke tocht van Nigeria naar België te maken, zonder enige documenten (zie gehoor CGVS, p 14 en p 16). U nam zelfs het initiatief om in België, twee dagen nadat u bij iemand onderdak had gevonden, alleen naar een café te gaan in een voor u vreemd land en u maakte in Europa reeds meerdere vriendinnen, zoals blijkt uit uw verklaringen aan de politie, waardoor er wederom van uit kan gegaan worden dat u over een zekere mate van autonomie beschikt (zie gehoor CGVS, p 15 en politieverlag). **U legt dus de nodige zelfstandigheid aan de dag om een dergelijke reis aan te vatten en om vervolgens in een voor u vreemd land te verblijven waardoor het kwetsbare profiel dat u van zichzelf probeert te schetsen geen stand houdt.**

Verder blijkt dat u uw land van herkomst heeft verlaten omdat u verklaart dat **uw stiefvader en uw moeder u niet goed behandelden** (zie gehoor CGVS, p 11).

Vooreerst kan hierbij worden opgemerkt dat u pas **asiel aanvraag** op 22 november 2016 nadat u was aangehouden en vastgehouden door de politie en een bevel om het grondgebied te verlaten ontving. De vaststelling dat u niet onmiddellijk na het ontvluchten van uw land van herkomst asiel aanvraag, tast de geloofwaardigheid van uw asielmotieven aan, of relateert minstens uw vrees voor vervolging. Immers kan van een asielzoeker redelijkerwijze worden verwacht dat hij meteen na aankomst in een veilig land op zoek gaat naar internationale bescherming en ernstige inspanningen onderneemt om deze te bekomen. Het feit dat u –volgens uw verklaringen bij het CGVS in oktober 2016 reeds in Italië (zie gehoor CGVS, p 14), een veilig land, arriveerde, maar er geen asiel aanvraag, noch in Frankrijk en eveneens niet onmiddellijk na uw aankomst in België, tast de geloofwaardigheid en ernst van uw relaas ernstig aan. Uit uw verklaringen bij de politie blijkt bovendien dat u in België sinds oktober 2016 verblijft waardoor u **ruim de tijd had om u te begeven naar de bevoegde instantie indien u daadwerkelijk nood zou hebben aan internationale bescherming.**

Er dient ook nog te worden benadrukt dat u, voor u asiel aanvraag, op 31/10/2016, reeds door de DVZ werd ondervraagd (zie verslag in uw dossier) en werd gevraagd of er een reden is waarom u niet kan

terugkeren naar uw land van herkomst, waarop u enkel antwoordde dat u naar Frankrijk of Italië wenste te gaan, maar verder geen reden aanhaalde waarom u niet naar Nigeria zou kunnen terugkeren. Verder verklaart u dat uw stiefvader met u naar bed wilde gaan in augustus 2016 (zie gehoor CGVS, p 13). Toen u op straat werd gezet door uw moeder, nam u echter geen initiatief om hulp bij vrienden of andere familieleden, zoals uw tante of ooms, te zoeken (zie gehoor CGVS, p11). Uw verklaring dat u niet wist waar uw tante woonde, klinkt niet overtuigend daar ze u wel regelmatig bij uw oma kwam opzoeken. Het kan dus niet onmogelijk geweest zijn om u nader te informeren over haar verblijfplaats. U haalde voor de DVZ trouwens ook aan dat uw broer, die één jaar ouder is dan u, in Benin City bij uw ooms woont (zie vragenlijst DVZ, nr. 17). Dat u blijkbaar geen moeite deed om hem te vinden of te contacteren in de periode van uw beweerde problemen, tast eens te meer de geloofwaardigheid van uw verklaringen aan. **Van u kan verwacht worden dat u, alvorens uw land van herkomst te verlaten, de nodige inspanningen levert om in Nigeria te zoeken naar mogelijke oplossingen.** U vluchtte echter meteen weg zonder na te gaan of u elders zou kunnen wonen binnen Nigeria. Ook al beschikt u niet over een hoge opleiding, toch kan u voldoende zelfstandigheid voor de dag brengen en zou u als 23 jarige, gezonde en onafhankelijke vrouw elders kunnen wonen en werken. Bovendien had u al enige werkervaring opgebouwd door op de markt te werken voor andere mensen (zie gehoor CGVS, p 10).

Verder dient te worden opgemerkt dat u voor het CGVS verklaarde niet te weten hoeveel geld u meenam uit het huis van uw moeder. U nam 'gewoon' al het geld en verklaarde het niet geteld te hebben en alles aan de smokkelaar gegeven te hebben (zie gehoor CGVS, p. 14). Aan de Belgische politie verklaarde u echter dat u de smokkelaar 200.000 of 220.000 Naira gaf en dat u nog ongeveer 2.000 Naira over had (zie PV, p. 2). Hieruit blijkt dat u wel degelijk wist over hoeveel geld het ging. Gezien de tegenstrijdigheden in uw verklaringen kan geen geloof meer worden gehecht aan uw voorstelling van de gang van zaken bij uw vertrek uit Nigeria.

Vervolgens vermeldt u voor de DVZ en het CGVS maar één broer, J.(...) (zie vragenlijst DVZ, nr. 17, gehoorverslag CGVS, p. 5). Aan de politie verklaarde u echter twee broers te hebben. Opnieuw blijkt dat u niet eerlijk bent over uw profiel en omgeving.

Voor de DVZ verklaarde u ook ongeveer 7 jaar geleden - u was toen 16 jaar - bij uw moeder te zijn gaan wonen (zie vragenlijst DVZ, nr. 10). Voor het CGVS verklaarde u dan weer pas sinds uw 18 jaar (5 jaar geleden dus) tot uw 20 jaar en van uw 22 jaar tot augustus 2016 bij uw moeder gewoond te hebben (zie gehoorverslag CGVS, p. 7-8).

Vervolgens dient ook te worden opgemerkt dat u uw stiefvader **vreest indien u zou moeten terugkeren naar Nigeria omdat hij 'juju' (zwarte magie) op u zou toepassen** (zie gehoor CGVS, p 18). Hoewel kan worden aangenomen dat er in Nigeria een sterk geloof bestaat in juju en hekserij, dient erop gewezen dat **dergelijke vrees behoort tot het rijk van het bijgeloof en dan ook niet ressorteert onder de criteria van de Vluchtelingenconventie.**

Voorts haalt u aan dat u **vreest dat de politie u bij terugkeer zal mishandelen en eventueel ook vermoorden** (zie gehoor CGVS, p 17). Uit verschillende rapporten blijkt echter dat het niet illegaal is voor Nigerianen om naar het buitenland te reizen en asiel aan te vragen. De Nigeriaanse Immigratie dienst en de politie hebben dan ook geen legale basis om teruggekeerde, gefaalde asielzoekers aan te houden en op te sluiten. NGO's hebben tot op heden niet gerapporteerd dat teruggekeerde, gefaalde Nigeriaanse asielzoekers te maken hadden met schendingen van de mensenrechten bij terugkeer naar hun thuisland. Ook de media maakt geen vermelding van slecht behandelde teruggekeerde gefaalde asielzoekers of dat deze op één of andere manier zouden vervolgd worden door de Nigeriaanse autoriteiten. **Uw vrees is dus uitsluitend gebaseerd op een blote bewering die bovendien helemaal ontkracht wordt door internationale rapporten.**

U vreest tevens dat u bij terugkeer het **slachtoffer zal zijn van rituele moord of dat er lichaamsdelen van u zullen genomen worden in het kader van rites** (zie gehoor CGVS, p 17). U verklaart hierover dat u dit risico loopt omdat u op straat zal moeten leven (zie gehoor CGVS, p 17). **Aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw asielrelaas, kan u op geen enkele manier aannemelijk maken dat u ook daadwerkelijk op straat zal belanden bij terugkeer naar Nigeria.** Bovendien kan u op geen enkele manier aannemelijk maken waarom u het slachtoffer zal worden van dergelijke praktijken, gewoon omdat u op straat zou leven.

U haalt daarnaast ook aan dat u **niemand heeft om naartoe te gaan in Nigeria** (zie gehoor CGVS, p 17). Deze vrees die u, gezien de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas niet kan staven, maakt bovendien geen grond voor internationale bescherming uit.

Verder dient te worden opgemerkt dat u **mogelijks in het prostitutiemilieu in België circuleerde.** U verklaarde echter nadrukkelijk dat dit niet het geval is (zie PV toegevoegd aan het administratief dossier). Toch dient met deze mogelijkheid rekening gehouden te worden gezien uw profiel en de gebeurde omstandigheden bij terugkeer naar Nigeria. Er is desbetreffend een federale organisatie die door de overheid in het leven werd geroepen en die verantwoordelijk is voor de opvang, bescherming en

re-integratie van slachtoffers van mensenhandel, het National Agency for Prohibition of Traffic in Persons (NAPTIP). NAPTIP beschikt over een aantal opvangtehuizen (shelters), verspreid over het land (Abuja, Benin City, Enugu, Kano, Lagos, Sokoto en Uyo). De slachtoffers zijn hier veilig. De grootste groep wordt gevormd door binnenlandse slachtoffers, maar het betreft ook een aanzienlijk aantal vrouwen dat is teruggekeerd uit het buitenland. Behalve NAPTIP beschikt ook een aantal ngo's over shelters waar slachtoffers kunnen worden opgevangen en over half way homes, waar vrouwen een tijd kunnen verblijven voordat zij worden herenigd met familie of worden hervestigd. Recentelijk vonden onder de Trafficking in Persons Act diverse veroordelingen van mensenhandelaren plaats, met gevangenisstraffen uiteenlopend van twee maanden tot 14 jaar. De maximumstraf voor mensenhandel met een minderjarige (onder de 18 jaar) is levenslang. Bij NAPTIP zijn er geen gevallen bekend van slachtoffers van mensenhandel die, na tussenkomst van NAPTIP met hun familie zijn herenigd, te maken kregen met intimidatie en/of geweld van de kant van de mensenhandelaren. Hieruit blijkt dat u desgevallend bij terugkeer naar Nigeria mogelijk beroep zou kunnen doen op de autoriteiten of het NAPTIP voor wat eventuele bedreigingen vanwege de –mogelijke- mensenhandelaren betreft.

Tot slot kan er opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt duidelijk blijkt dat de zones in Nigeria die werden getroffen door gewelddaden van **Boko Haram** hoofdzakelijk het noorden en het centrum van Nigeria betreffen. Hoewel Boko Haram het zuiden van het land blijft bedreigen, werd het zuiden van Nigeria, waar u beweert heel uw leven (in Benin City) te hebben gewoond, tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noorden en het centrum van het land. Er kan dan ook worden besloten dat er actueel voor burgers afkomstig uit het zuiden van Nigeria geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

U bent niet in het bezit van enig document ter staving van uw identiteit of reisweg. Uw advocaat legt wel een PV voor met nr BR.37.L3.054822/2016, opgemaakt op 9 december 2016. U legt hierin verklaringen af over uw verkrachting, uw reisweg en u haalt de reden aan waarom u uit Nigeria bent vertrokken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de materiële motiveringsplicht, artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel.

Vooreerst geeft zij te kennen dat Nigeria een land is dat gekend is voor haar geweld tegen vrouwen. Voorts benadrukt zij dat zij wel degelijk oplossingen is gaan zoeken door onder meer te gaan werken bij G., doch dat dit niet heeft mogen duren door het aanhoudende geweld vanwege G. Zij stelt dat zij behoort tot een sociale groep die vervolgd wordt en dat de commissaris-generaal nagelaten heeft het kwetsbaar profiel van de alleenstaande vrouwen in Nigeria en voornamelijk Edo staat te beoordelen. Verzoekster verwijst naar een rapport aangaande de situatie van Nigeriaanse vrouwen en het fysieke geweld dat tegen hen wordt gebruikt en geeft aan dat het merendeel van het fysieke geweld, waaronder verkrachting, tegen vrouwen in Nigeria toe te schrijven is aan familieleden. Zij wijst hierbij op haar eigen situatie, namelijk het fysiek geweld door haar stiefvader en moeder. Verder merkt verzoekster, onder verwijzing van algemene rapporten, op dat seksueel geweld tegen vrouwen gedoogd wordt en vrouwen dit zelden melden gelet op het sociale stigma dat de klacht met zich meebrengt. Ofschoon in de Nigeriaanse wetgeving in 1985 een wet is opgenomen om geweld en discriminatie tegen te gaan, stelt verzoekster dat deze wet haar effect mist daar amper 10% van alle (gemelde) verkrachtingszaken wordt vervolgd.

Verzoekster wijst op de bewogen context waarin zij asiel heeft aangevraagd, namelijk dat zij net voor haar aanhouding verkracht werd in België. Zij meent dat zij nood heeft aan psychologische bijstand en stelt zich de vraag hoe zij bij terugkeer zal opgevangen kunnen worden binnen haar gemeenschap. Zij benadrukt dat zij niet zal kunnen rekenen op de hulp van vrienden en familie in Nigeria daar zij aan de basis liggen van haar vlucht.

Verzoekster verklaart eveneens het slachtoffer te worden van orgaanhandel en dat zij zal gedood worden door de politie enerzijds en de mensenhandelaars anderzijds. Zij meent dat zij zal worden opgepakt door de politie omdat ze terugkomt uit Europa, dat zij niet zal worden vrijgelaten daar niemand borgsom voor haar zal willen betalen dan dat de politie zich dan winstgevend zal opstellen door te trachten haar lichaamsdelen te verkopen op de zwarte markt. Zij hekelt dat de commissaris-generaal dit niet onderzocht heeft. Verzoekster verwijst naar een internetartikel waarbij men zich de vraag stelt of rituele doden niet een andere naam is voor illegaal orgaanhandel.

Verzoekster verklaart tevens gevaar te lopen omwille van haar stiefvader, temeer zij geld gestolen heeft van haar moeder en stiefvader om haar reis naar Europa te bekostigen.

Verzoekster vraagt de bestreden beslissing te hervormen en haar de vluchtelingenstatus toe te kennen en in ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.2.1. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt de asielaanvraag van verzoekster in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.2.3. Dient te worden opgemerkt dat verzoekster het volgende in de bestreden beslissing opgenomen motief aangaande haar geschetst profiel en concrete asielmotieven volledig ongemoeid laat:

“Vooreerst dient te worden vastgesteld dat het profiel dat u van zichzelf schetst niet overeenkomt met het profiel dat u bij de politie weergeeft.

*Tijdens uw gehoor met het CGVS verklaart u immers dat u nooit naar school bent geweest en dat u tot uw achttien jaar bij uw oma langs vaderskant heeft gewoond (zie gehoor CGVS, p 9 en p 5). U zegt dat u niet kan lezen of schrijven (zie gehoor CGVS, p 9). U verklaarde bij de politie echter dat u tot uw 13 jaar naar school bent gegaan en dat u toen uw studie moest stopzetten omdat uw stiefvader niet voor uw scholing wilde betalen omdat u zijn dochter niet bent (zie PV toegevoegd aan het administratief dossier). **Het kwetsbare profiel van ongeletterde vrouw dat u van zichzelf tracht te schetsen bij het CGVS, strookt niet met uw verklaringen bij de politie.** Bovendien kan worden opgemerkt dat u zelf het initiatief heeft genomen om de reis naar Europa aan te vatten en dat u het nodige heeft kunnen doen om op **zelfstandige wijze** de moeilijke tocht van Nigeria naar België te maken, zonder enige documenten (zie gehoor CGVS, p 14 en p 16). U nam zelfs het initiatief om in België, twee dagen nadat u bij iemand onderdak had gevonden, alleen naar een café te gaan in een voor u vreemd land en u maakte in Europa reeds meerdere vriendinnen, zoals blijkt uit uw verklaringen aan de politie, waardoor er wederom van uit kan gegaan worden dat u over een zekere mate van autonomie beschikt (zie gehoor CGVS, p 15 en politieverslag). **U legt dus de nodige zelfstandigheid aan de dag om een dergelijke reis aan te vatten en om vervolgens in een voor u vreemd land te verblijven waardoor het kwetsbare profiel dat u van zichzelf probeert te schetsen geen stand houdt.***

Verder blijkt dat u uw land van herkomst heeft verlaten omdat u verklaart dat **uw stiefvader en uw moeder u niet goed behandelden** (zie gehoor CGVS, p 11).

Vooreerst kan hierbij worden opgemerkt dat u pas **asiel aanvraag** op 22 november 2016 nadat u was aangehouden en vastgehouden door de politie en een bevel om het grondgebied te verlaten ontving. De vaststelling dat u niet onmiddellijk na het ontvluchten van uw land van herkomst asiel aanvraag, tast de geloofwaardigheid van uw asielmotieven aan, of relateert minstens uw vrees voor vervolging. Immers kan van een asielzoeker redelijkerwijze worden verwacht dat hij meteen na aankomst in een veilig land op zoek gaat naar internationale bescherming en ernstige inspanningen onderneemt om deze te bekomen. Het feit dat u –volgens uw verklaringen bij het CGVS in oktober 2016 reeds in Italië (zie gehoor CGVS, p 14), een veilig land, arriveerde, maar er geen asiel aanvraag, noch in Frankrijk en eveneens niet onmiddellijk na uw aankomst in België, tast de geloofwaardigheid en ernst van uw relaas ernstig aan. Uit uw verklaringen bij de politie blijkt bovendien dat u in België sinds oktober 2016 verblijft waardoor u **ruim de tijd had om u te begeven naar de bevoegde instantie indien u daadwerkelijk nood zou hebben aan internationale bescherming**. Er dient ook nog te worden benadrukt dat u, voor u asiel aanvraag, op 31/10/2016, reeds door de DVZ werd ondervraagd (zie verslag in uw dossier) en werd gevraagd of er een reden is waarom u niet kan terugkeren naar uw land van herkomst, waarop u enkel antwoordde dat u naar Frankrijk of Italië wenste te gaan, maar verder geen reden aanhaalde waarom u niet naar Nigeria zou kunnen terugkeren. ”

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoekster volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Verzoekster verwijst in haar verzoekschrift naar de algemene situatie van Nigeriaanse vrouwen, waaronder het fysieke geweld dat tegen hen gebruikt wordt en de mate van bescherming hiertegen. Dergelijke verwijzing volstaat echter niet om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft hier in gebreke. Zo gaat zij eraan voorbij dat, gelet op bovenstaande vaststellingen en de in de bestreden beslissing gedane pertinente vaststelling dat zij geen enkele moeite deed om haar broer en/of tante te contacteren in de periode van haar beweerde problemen terwijl zij wel voldoende zelfstandigheid aan de dag weet te brengen (getuige ook haar werkervaring bij G. waarvan ook sprake in het verzoekschrift), er geen geloof wordt gehecht aan het beweerde geweld uitgaande van haar stiefvader en moeder.

Verzoeksters betoog aangaande de sociale groep van alleenstaande vrouwen in Nigeria, is niet dienstig daar *in casu* helemaal geen geloof wordt gehecht aan haar aangemeten profiel en asielrelaas.

In de mate verzoekster voorhoudt dat zij omwille van haar verkrachting in België en daaropvolgende aanhouding en asielaanvraag dermate getraumatiseerd is en nood heeft aan psychologische bijstand dewelke zij niet zal kunnen krijgen in Nigeria vermits ook haar vrienden en familie aan de basis liggen van haar vlucht, wijst de Raad er nogmaals op dat, indien al aangenomen zou worden dat verzoekster getraumatiseerd is aangezien zij hiervan geen enkel begin van bewijs bijbrengt, geen geloof gehecht wordt aan het beweerde geweld uitgaande van haar familie. Uit niets blijkt dan ook dat verzoekster geen bijstand zou kunnen krijgen van familie en vrienden in haar land van herkomst. Dat zij omwille van haar verkrachting in België gestigmatiseerd zal worden in Nigeria, maakt verzoekster evenmin aannemelijk daar blijkens haar verklaringen niemand op de hoogte is van deze verkrachting. Blote beweringen buiten beschouwing gelaten, brengt verzoekster geen concrete elementen bij waaruit kan blijken dat zij bij terugkeer naar Nigeria gestigmatiseerd zal worden.

Waar verzoekster meent dat zij zal worden opgepakt door de politie omdat ze terugkomt uit Europa, dat zij niet zal worden vrijgelaten daar niemand borgsom voor haar zal willen betalen dan dat de politie zich dan winstgevend zal opstellen door te trachten haar lichaamsdelen te verkopen op de zwarte markt, stelt de Raad vast dat blijkens de informatie vervat in het administratief dossier (stuk 8, “*Nigeria – Country of origin Information (COI) Report*”), en zoals ook op correcte wijze wordt aangegeven in de bestreden beslissing, het niet illegaal is voor Nigerianen om naar het buitenland te reizen en asiel aan te vragen. De bestreden beslissing vervolgt als volgt: “*De Nigeriaanse Immigratie dienst en de politie hebben dan ook geen legale basis om teruggekeerde, gefaalde asielzoekers aan te houden en op te sluiten. NGO’s hebben tot op heden niet gerapporteerd dat teruggekeerde, gefaalde Nigeriaanse asielzoekers te maken hadden met schendingen van de mensenrechten bij terugkeer naar hun thuisland. Ook de media maakt geen vermelding van slecht behandelde teruggekeerde gefaalde asielzoekers of dat deze op één of andere manier zouden vervolgd worden door de Nigeriaanse*

autoriteiten. Uw vrees is dus uitsluitend gebaseerd op een blote bewering die bovendien helemaal ontkracht wordt door internationale rapporten.”

Gelet op voorgaande is niet alleen de bewering dat zij door de politie het slachtoffer zal worden van orgaanhandel volledig uit de lucht gegrepen, doch ook de stelling als zou de commissaris-generaal hier geen onderzoek naar gevoerd hebben.

Het louter verwijzen naar een artikel waar men zich afvraagt of ritueel doden niet een andere naam is voor illegaal orgaanhandel, toont niet aan dat verzoekster daadwerkelijk het risico loopt slachtoffer te worden van ritueel doden dan wel orgaanhandel. Deze vrees dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft hier in gebreke. Zo blijft verzoekster, waar zij in voorliggend verzoekschrift volhardt dat mensen op straat in Nigeria niet kunnen terugvallen op familie en het slachtoffer worden van illegaal orgaanhandel, steken in blote beweringen en maakt zij hoe dan ook, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan haar asielrelaas, niet aannemelijk dat zij ook daadwerkelijk op straat zal belanden bij terugkeer naar Nigeria.

De voormelde vaststellingen volstaan in het kader van het devolutieve karakter van onderhavig beroep om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan de beweerde problemen van verzoekster. Kritiek op de overige, overtollige motieven die in de bestreden beslissing ten grondslag liggen van de weigering van de vluchtelingenstatus, kan derhalve op zich niet volstaan om de teloorgedane geloofwaardigheid van deze problemen te herstellen.

Wat betreft verzoeksters vrees voor de mensenhandelaars, verwijst de Raad naar de in de bestreden beslissing gedane motivering hieromtrent: *“Verder dient te worden opgemerkt dat u **mogelijks in het prostitutiemilieu in België circuleerde**. U verklaarde echter nadrukkelijk dat dit niet het geval is (zie PV toegevoegd aan het administratief dossier). Toch dient met deze mogelijkheid rekening gehouden te worden gezien uw profiel en de gebeurde omstandigheden bij terugkeer naar Nigeria. Er is desbetreffend een federale organisatie die door de overheid in het leven werd geroepen en die verantwoordelijk is voor de opvang, bescherming en re-integratie van slachtoffers van mensenhandel, het National Agency for Prohibition of Traffic in Persons (NAPTIP). NAPTIP beschikt over een aantal opvangtehuizen (shelters), verspreid over het land (Abuja, Benin City, Enugu, Kano, Lagos, Sokoto en Uyo). De slachtoffers zijn hier veilig. De grootste groep wordt gevormd door binnenlandse slachtoffers, maar het betreft ook een aanzienlijk aantal vrouwen dat is teruggekeerd uit het buitenland. Behalve NAPTIP beschikt ook een aantal ngo's over shelters waar slachtoffers kunnen worden opgevangen en over half way homes, waar vrouwen een tijd kunnen verblijven voordat zij worden herenigd met familie of worden hervestigd. Recentelijk vonden onder de Trafficking in Persons Act diverse veroordelingen van mensenhandelaren plaats, met gevangenisstraffen uiteenlopend van twee maanden tot 14 jaar. De maximumstraf voor mensenhandel met een minderjarige (onder de 18 jaar) is levenslang. Bij NAPTIP zijn er geen gevallen bekend van slachtoffers van mensenhandel die, na tussenkomst van NAPTIP met hun familie zijn herenigd, te maken kregen met intimidatie en/of geweld van de kant van de mensenhandelaren. Hieruit blijkt dat u desgevallend bij terugkeer naar Nigeria mogelijk beroep zou kunnen doen op de autoriteiten of het NAPTIP voor wat eventuele bedreigingen vanwege de –mogelijke- mensenhandelaren betreft.”*

Verzoekster brengt geen concrete elementen bij die voorgaande bevindingen van de commissaris-generaal weerleggen of ontkrachten.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.1. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de elementen ten grondslag van haar asielrelaas, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Wat betreft de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad naar de motivering in de bestreden beslissing en de informatie vervat in het administratief dossier waaruit genoegzaam blijkt dat er actueel voor burgers afkomstig uit het zuiden van Nigeria geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §

2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen concrete elementen bij waaruit kan blijken dat de informatie gevoegd aan het administratief dossier niet correct dan wel niet langer actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig januari tweeduizend zeventien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS